

אמר רבי אלעזר וכי הא שמענא, דבעשר ספירן לא אתמר תמן
 אלא אצילות ולא בריאה, אמר רבי שמעון ומאן אמר
 דאית בהון בריאה אלא כלהו עשר בשותפנו דא עם דא עבדין
 בריאה בעלמא, ואנא אימא דאם הוה חסר חד מן מנינא לא
 אשתלים ההיא בריאה, אבל עלת על כל העלות איהו בורא בלא
 שותפנו אחרא דאיהו חד בלא שותפא כלל לא לעילא ולא לתתא
 ולא באמצעיתא ולא מכל סטרא כלל, אמר ודאי בען אתגליא
 מה דלא אתמסר לגלאה אפילו מלבא לפומא, ורוא דא צריך
 לאתפסא מכל בר נש, דלאו כל מוחא יכיל למסבל האי, אלא
 אלין דידעין ברזין, אלין דחכמתא דלהון סליק על כל נביאיא
 וחכימיא.

אמר רבי אלעזר אבא, הא אתגליא א' ברזא עלאה כד אסתלק
 עלת העלות באת י' ואשתאר וי אלא מאי אוי, אמר ליה
 (א' עלאה) (נ"א אית א') לעילא מן א', דאית א' מאתון רברבן,
 ואית א' מאתון זוטרון, ואית א' מאתון בינוניים, (נ"א זה שייד לדף
 פ"ג ע"א ועוד נעשה אדם) אינון אדם דבריאה אדם דיצירה אדם
 דעשיה, ועליהו אתמר (קהלת ה ז) כי גבוה מעל גבוה שומר, ואית
 תלת עלאין עליהו בארז אצילות, ועליהם אתמר וגבהים
 עליהם.

[דף קטז ע"ב]

ואינון דבריאה אינון לבושין לאינון דאצילות, והאי איהו אור
 לבוש עליון, ואינון עשר מתלבשין בעשר, ואלין
 דאצילות אמרו לאינון דבריאה דמתלבשין בהון, (בראשית א כו)

נעשה אדם בצלמו כדמותינו, כל ספירה יהיב ביה חולקיה
 מלגאו ומלבר, ואם חסר חד מעשר ספירן דלא הוה יהיב ביה
 חולקיה לא הוה אשתלים בניינא דאדם, ובזמנא דחב אדם כל
 ספירה וספירה נטיל חולקיה מניה ואשתאר אין, ורזא דמלה
 (קהלת ג יט) ומותר האדם מן הבהמה אין, ובגין דא אמרו מארי
 מתניתין (תהלים מט יג) ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו,
 אדם דהוה לן ביקר דלעילא ולא נטיר ליה, נמשל כבהמות דמות
 דיליה, דאינון חיות הקדש, אבל עלת העלות פד ברא ליה כמה
 דאת אמר (נ"א הדא הוא דכתיב) (בראשית א כז) ויברא אלהי"ם
 את האדם בצלמו, איהו נטיל כלא מיניה, ויהיב ביה בלא שותפו
 דאתרא, דאבא ואימא עבדו ליה בציורייהו (דף קטז ע"ב) בתרין
 ציורין, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ד) וייצר יהו"ה אלהי"ם וייצר
 בתרין ציורין, ציורא דאבא דאיהו יהו"ה, וציורא דאלהי"ם דאיהו
 אימא, ודא איהו וייצר יהו"ה אלהי"ם, ולבתר עבד ליה מאנא
 הדא הוא דכתיב (שם) עפר מן האדמה, מן האדמה לא כתיב,
 אלא עפר מן האדמה, ודא שכינתא תתאה דאתמר בה (איוב לד
 טו) ואדם על עפר ישוב דאיהו גלגולא דיליה.

אמר רבי אלעזר, אבא, בתר דרעוא אשתפח צריך למפתח
 מלין באתגליא, מאי אדם דברא עלת העלות בדיוקניה,
 דהא כתיב דלית ביה דמות, אמר ליה, ברי, הכא לא אמר
 בצלמו, דאית ביה דיוקנא, אלא בצלמו רוצה לומר כגוונא
 דאיהו רוצה ואינו נראה, דיהא איהו הכי, וכגוונא דלית ביה
 דיוקנא, דיהא איהו הכי, וכגוונא דלית קדמון עליה דיהא איהו

הכי, וכגוונא דאיהו עלת העלות חד בלא שותפו ובלא חשבו,
דיהא איהו הכי, פלא כגוונא דיליה.

ואית אדם דבריאה ויצירה ועשיה כגוונא אחרא בלבושין וגופא
(דלבר) (נ"א בלבד), דבאצילות הא אתמר דלית ביה
בריאה ויצירה ועשיה כלל, אית בריאה דברא הוא לתתא
כדיוקניה, אבל לאו דאתברי איהו.

ותא חזי אף על גב דאתמר בספירן בריאה, בלבושא מלבר
איהו, ולא איהו מלגאו, ובגין דא פתיב (בראשית א כז)
ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו הכא רזא אחרא כגופא, אית
ספירן דבריאה ואית ספירן דאצילות, ובגין דא ויברא אלהי"ם
את האדם, דא עמודא דאמצעייתא דאתמר ביה (ישעיה מד יג)
כתפארת אדם לשבת בית, בצלמו שכינתא פתאה, בצלם
אלהי"ם שכינתא עלאה, וייצר יהו"ה אלהי"ם את האדם דא
צדיק חי עלמין, יצרו ביצירה עלאה וביצירה פתאה, דאינון י'
מן א, ו' מן וייצר איהו ו' דאמצעייתא, דאיהו בתרין יודין באת א,
ותרין יודיין עלייהו אתמר (משלי יד א) חכמות נשים בנתה ביתה
ואינון חכמה קדומה וחכמה פתאה.

ואדם מספרא דאות ברית י' אתיליד מהול, הדא הוא דכתיב
(שמות ב ב) ותרא אותו כי טוב הוא, (ישעיה ג י) אמרו צדיק
כי טוב, דתמן לאו קליפה דערלה כלל, והא דאתמר אדם
הראשון מושך בערלתו הוה, דא אדם דעשיה, ומאי גיהו דא
קליפה דאתלבשא ביה (נ"א דאתלבשת בה) לשלטה על פלא,
הדא הוא דכתיב (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, ובגין דא

אתמר בה (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו לאתלבשא
בכל דיוקנין וקליפין.

ועוד אתמר בה בשכינתא תתאה, נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו, דתהא כלילא מכל ספירן, דכל עשר ספירן
יהיבו בה כל חד חולקיה, ומאי חולקיה, אלא כל ספירה יהיב בה
עשור דיליה, דכל ספירה סליק לעשרה, ויהבו ליה כל חד וחד
עשור דיליה אשתארו אינון תשע תשע, וכל חד וחד אשתלים
בה לעשרה, ובגין דא מעשרין חד מעשרה, ובגין דאיהי כלילא
מכלהו אתמר בה (ירמיה ב ב) אהבת כלולותיה, כלילא מפלא,
ולבתר דאתכלילת מעלאין אתמר בה (בראשית א כו) ורדו בדגת
הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ, אתכלילת בתתאין,
ואפילו בכל קליפין דסטרא אחרא אתלבשת, לקיימא בה
ומלכותו בכל משלה, ובכל מה דאתלבשת אתכלילת (ג"א
אתקריאת) בשמיה, הא הכא אדם דעשיה ויצירה.

אדם דבריאה אוקמוהו על תפארת, מאי בצלמו, בצלם, תרין
דיוקנין דיליה לעילא, אלא (ס"א אלין) אינון וא"ו תרין
ווי"ן, אינון תרין דיוקנין דא דאיהו אדם דאמצעיתא, דשכינתא
עלאה איהי דמות אדם עלאה דאיהו חכמה עלאה, ושכינתא
תתאה דמות אדם דאיהו עמוּדא דאמצעיתא.

[דף ק"ז ע"א]

ועוד, עמוּדא דאמצעיתא בדיוקנא דקתר ודא אדם דבריאה,
ואדם דיצירה צדיק בדיוקנא דחכמה, ובגין דא (מלכים א ה
כו) ויהוה נתן חכמה לשלמה דאיהו צדיק ברית שלום שלם ה',

ושכינתא תתאה אדם דעשיה דמות דשכינתא עלאה וכלא
 קשוט, (ושכינתא ודאי אתכלילת בכלא), ובגין דא זמנין
 אתקריאת נשר, זמנין חיה. (דף קיז ע"א) זמנין יונה, זמנין צפור,
 בכל מה דשליטא אתקריאת בשמיה, ובשביין אתקריאת
 שושנה, עץ פרי עושה פרי, וכד שלטא על ארעא אתקריאת
 ארץ, וכד שלטא על ימא אתקריאת ים על שמיה, וכד שלטא על
 טורין אתקריאת סלע, לית ברין בעלמא דשליטא עליה דלא
 אתקריאת בשמיה, אבל עם כל דא דשליטא על כלא, עבידת
 אפרשותא בין דרגין דאינון מוחא ואיבא, לקליפין דסטרא
 אחרא דאינון בקליפין דאגוזא דמכסיין על מוחא, ורזא דמלה
 (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, ווי ליה למאן
 דמערב קליפין דסטרא אחרא עם דרגין דסטרא דדכין.

(כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה הלשון)

והאדם ידע את חנה אשתו וכו' (שם ד א), וכי לא אשתמודע בה
 עד תהיא זמנא, אלא מיומא דאתחרב בי מקדשא
 קודשא בריך הוא לא אתיחד בשכינתיה ביומין דחול, ולא הוּ
 ישראל אשתמודען תוקפיה ביומין דחול, בגין דממשלה דעבד
 ושפחה בהון, בתר דיתעברון מעלמא מיד וידע אדם עוד את
 אשתו ובההיא זמנא (ישעיה יא ט) כי מלאה הארץ דעה את יהו"ה,
 ובההיא זמנא אתקיים קרא (ירמיה לא לג) כי כלם ידעו אותי
 למקטנם ועד גדולם, (זכריה יד ט) וביום ההוא יהיה יהו"ה אחד
 ושמו אחד.

דָּבַר אַחַר וְהָאָדָם יָדַע אֶת חֲוֵה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן, יָדַע
 וַיְדַאי בְּגוֹן (אסתר ד א) וּמְרִדְכִי יָדַע, אֵיךְ יָדִיעָה לְטַב וְאֵיךְ
 יָדִיעָה לְבִישׁ, בְּזִמְנָא דְאֻלְיֵדַת לְקַיִן יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה הָהוּא
 זִוְהָמָא, וְעַד הָהוּא אַתְר דְּמִטִּי וְאֶת־פֶּשֶׁט הָהוּא זִוְהָמָא בְּכָל דְרִין,
 וַתֵּלֶת גְּלוּגְלִי, עֲלִיִּיחוֹ אֶתְמֹר (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אִ"ל
 פְּעֻמִּים שְׁלֵשׁ עִם גָּבַר, בְּתַר דִּיתְגַּבַּר בִּיִצְרִיָּה דְלֹא עֲבִיד חֲטָאָה,
 וְהֵאֵי יָדִיעָה דְקַיִן אִיְהוּ דְאֶתְגְּלִי לִיָּה עַד הָהוּא אַתְר דְּאֶת־פֶּשֶׁט,
 דְעִלִּיָּה אֶתְמֹר (ישעיה יד כט) כִּי מִשְׁרָשׁ נַחֲשׁ יֵצֵא צַפְעָה, בְּגִין דְאִיְהוּ
 מִשְׁרָשׁ נַחֲשׁ דְאֶטִּיל זִוְהָמָא בְּחֲוֵה, מִלְּאֲדָה הַמּוֹת דְגָרִים מִיְתָה
 לְאָדָם וְלְכָל דְרִין דִּילִיָּה, הָכִי, הֵאֵי דְרַבִּיָּה לְקַטְלָא, וּבְגִין דָּא קִטִּיל
 לְהַבֵּל.

וְהֵאֵי זִוְהָמָא דְאֶתְנַטִּיל מְנִיָּה אִיְהִי לִילִי"ת אִיְמָא דְעַרְב רַב, עֲלֵה
 אֶתְמֹר (משלי ה ח) רַגְלֵיָּהּ יִוְרְדוֹת מְוֹת וְכוּ', דְאִיְהִי סַם מְוֹת
 דְאֵל אַחַר דְאִיְהוּ סְמָא"ל, וְאִיְהִי אִיְבָא דִילִיָּה, גַּם לְרַבּוֹת אֵל אַחַר,
 נַחֲשׁ בְּגִינָה אֶתְמֹר (בראשית ג ו) וַתִּקַּח מִפְּרִיֹו וַתֹּאכַל, הָכָא רְזָא
 דְחֲוֵה וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל גַּם לְרַבּוֹת, וְלְבַתֵּר חֲזָא לִיָּה
 דְאֶתְחַרַּט פְּמָה דְאֶתְ אֶמֶר (שם ד יג) גְּדוֹל עֲוֹנֵי מְנַשׂוּא, וּבְגִין דָּא
 (שם ב) קִנִּיתִי אִישׁ אֶת יְהו"ה, הָכָא רְמִיז קִנֵּי חוֹתֵן מִשָּׂה, דְעַתִּיד
 לְאֶהְדְרָא בְּתִשְׁבָּה וּלְקַבְּלָא אֶת בְּרִית, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם טו)
 וַיִּשָּׂם יְהו"ה לְקַיִן אוֹת, אוֹת בְּרִית מִיָּלָה לְאֶגְנָא עֲלִיָּהּ.

וּבְגִין דָּא וַתּוֹסֵף לְלָדַת אֶת אָחִיו אֶת הָבֶל, מֵאֵי וַתּוֹסֵף אֶלָּא רְזָא
 דְמִלָּה וְלֹא יִסֵּף עוֹד לְדַעְתָּהּ (שם לח כו), בְּגִין הָהוּא זִוְהָמָא
 דְנִפְיָק מְנִיָּה, וְחָמָא אֶת־פֶּשֶׁטוֹתֶיהָ בְּכָל דְרָא, כִּיִּין דְחָמָא לְהַבֵּל

דאתפשטותיה בכל דרא לטב, אמר ותוסף ללדת, אוסיפת איהי
 פמה קרבנין וכמה פחנונין וכמה בכיין בגיגיה, פיון דאיהו הנה
 עתיד לדכאה זוהמא דיליה מעלמא, והא קהלת אמר (קהלת ח יד)
 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע
 אליהם כמעשה הרשעים, הכא אתגלי צדיק ורע לו רשע וטוב לו,
 אית הבל, ואית הבל ועליהו אתמר (שם י ב) לב חכם לימינו ולב
 כסיל לשמאלו, בשגם זה הבל, והא אוקמוהו בשגם זה משה,
 משה זה שת, ואיהו שם, ואיהו הבל, והן כל אלה יפעל א"ל
 פעמים שלש עם גבר.

[דף קיז ע"ב]

ורזא דמלה (ישעיה סג יא) איה השם בקרבן, דאיהו (שמות ג יג)
 מה שמו, ודא אדם דאיהו רביעאה, ובגיגיה אתמר (עמוס ב
 ו) ועל ארבעה לא אשיבנו, לא אשיבנו בגלגולא יתיר, פיון דנח
 ביה אבוי דאיהו אדם, בההוא זמנא אשתמודע (משלי ל ד) מה
 שמו ומה שם בנו פי תדע, ודא איהו רזא מה שמו מה אומר
 אליהם, ודא איהו מרכבתא שלימא, שתלת חיוון, דרכיב עליהו
 מ"ה, ועליהו אתמר הן כל אלה יפעל א"ל (דף קיז ע"ב) פעמים
 שלש עם גבר.

קם רבי שמעון ואמר, (בראשית ד ב) ותוסף ללדת את אחיו את
 הבל, ווי לעלמא דאית לון עיינין ולא חזאן, אודנין ולא
 שמעין ברזין דאורייתא, ואזלין בתר בצעין דהאי עלמא, תא חזי
 קין איהו יצר הרע, הבל יצר הטוב, הבל איהו הלב, ואינון תרי
 בתי לבא, הדא הוא דכתיב (קהלת י ב) לב חכם לימינו ולב כסיל

לְשִׂמְאֵלוֹ, לֵב חָכֵם לִימִינוּ דָּא הֶבֶל, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ וַתּוֹסֶף לְלֶדֶת אֶת
אָחִיו אֶת הֶבֶל, אִיהוּ תוֹסֶפֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, קִין אִיהוּ רוּחַ הַטּוֹמָאָה
דְּאִיהוּ גֵרַע וְלֹא אוֹסִיף, קִין גּוֹפֵא, קִין לְתַרְוִייהוּ, וּבְגִינָה אִתְּמַר אֵל
תְּסַתְּבַל בְּקִנְקִין אֶלָּא בְּמָה דְּאִית בֵּיהּ, וְדַאי קִין אִיהוּ לְבָא, דְּאִיהוּ
קְלִיפָה דְּאֶגְוֹזָא, לֹא הוּא דְלַעִילָא דְּאִיהוּ אִיבָא דְּאִילְנָא דְּחַיִּי,
וּבְגִין דְּהַאי קִין אִית בֵּיהּ טַב וּבִישׁ, אִתְּמַר בֵּיהּ (בראשית ב יז) וַיִּמְעַץ
הַדְּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, עַד דְּאִתְּעַבַר הֵהוּא קְלִיפָה מְגִינָה
דְּאֶגְוֹזָא, אִיבָא אִתְּקַרִי מִיִּתָּהּ וְחַיִּי אֹר וְחֶשֶׁד, הֶבֶל טַב וְהֶבֶל בִּישׁ,
הֶבֶל דְּאֹרִייתָא דְּאִיהוּ לְהַב, עֲלָה אִתְּמַר (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה
חִצַּב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְדָא ה' דְּמִשָּׁה, מ' מִשָּׁה, ש' שֵׁת, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ
(שמות ב י) כִּי מִן הַמַּיִם מִשִּׁיתִּיהוּ, ש' שֵׁם, וְלֹא לְמִגְנָא הָוָה שֵׁם
קוֹבַע מְדַרְשׁוֹת בְּאֹרִייתָא, וְהָוָה שֵׁת סִימָא דְּאֶלְפָּא בֵּיתָא, שֵׁת
בְּגִין (תהלים ח ז) כֹּל שֵׁתָה תַחַת רַגְלָיו.

וְהֶבֶל מִסְטָרָא דִּימִנָּא אִיהוּ כְּלִיל ז' הֶבְלִים, וְאִינוּן אֲבָגִית"ץ
וְכו', שֵׁת סְלָקִין, דְּאִינוּן לְהַבִּים בְּשִׁית עֲזֻקָּאן דְּקִנְהָ, וְהֶבֶל
דְּפָה שְׂבִיעָאָה, וְלִקְבְּלִייהוּ אָמַר דְּוֹד שְׁבַע קָלִין דְּהָבוּ לִיהו"ה בְּנֵי
אֱלִים, (תהלים כט) וְעַל אֱלִין שְׁבַע אִתְּמַר (דברים ח ג) כִּי לֹא עַל
הַלְּחֵם לִבְדּוֹ יַחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא כִּי יְהו"ה יַחְיֶה הָאָדָם,
וְאֱלִין ז' קָלִין סְלָקִין בְּז' רְקִיעִין, וְאִית ז' דְּשִׂמְאֵלָא דְּנַחֲתִין
בְּשַׁבְּעָה אֲרַעִין, וְעַלִּייהוּ אָמַר קַהֲלַת (קהלת ג כז) (כִּי) מִי יוֹדַע רוּחַ
בְּנֵי הָאָדָם הָעוֹלָה הִיא לְמַעְלָה וְכו'.

שְׁבַעָה הֶבְלִים טְבִין אֱלִין אִינוּן שְׁבַע שְׁנֵי הַשְׁבַּע, וְלִקְבְּלִייהוּ
אַחֲרָנִין לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁנֵי הָרַעַב, אֱלִין הֶבְלִים דְּחַיִּי, וְאֱלִין

הבליים דמיתה, ובגין דא יש הבל ויש הבליים, ה' לב, ד' ארבע חיוון דכרסניא, ו' שית דרגין דכרסניא, ועלייהו שריין עשר אמירן דאינון י', ו' דנפיק מהבל איהו קול דאיהו פורח באויר, דאיהו אור חמש אור ודאי אינון ה' עלאה, י' דבור ואמירה, ואינון הבליים הבל סליק בה' עלאה, והבל נחית בה' תתאה, נחית דבור, ובאלין הבליים סליק בחד קלא סליק, ובדא נחית, בה' תתאה סליק קלא דאיהו ו', בה' עלאה נחית דבור דאיהו י'.

והבליים סלקין ונחתין בלבא, והנה מלאכי אלהי"ם סלקין ונחתין תמן ואינון י"ו, ה' תתאה מוצב ארצה, וראשו מוגיע השמימה דא ה' עלאה דאתקרי השמימה, ואם לא סלקין במחשבה דאיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א, לא מסתכלין בצלותין, אלין הבליים דלאו אינון מסטרא דיחודא, והבליים אחרנין אינון בפירודא, וסלקין במחשבה בישא, ובגין דאית תמן פירודא אתמר במחשבה דלהון מחשבה בישא מצטרפא למעשה, (והבליים דלית בהון פירודא מחשבה דלהון מצטרפא למעשה).

ועקר דארבע אתון ועשר אתון איהי מלכותא, דאיהי כלילא מפל עשר ספירן, וביה צריך בלא לאכללא, דכל מאן דנטיל מלכות בלא תשע ספירן איהו מקצץ בנטיעו, וכל מאן דנטיל תשע ספירן בלא מלכות איהו כופר בעיקר.

הבליים דסטרא אחרא עלייהו אתמר (ירמיה י טו) הבל חמה מעשה תעתועים, דאינון הבליים סלקין בגבלות הפה ובשקרות, וכלהו סלקין לגבי מוחא אית חמה ולבנה וכבביא ומזליא ברקיעין דאינון קליפין, דעלייהו אתמר (ישעיה ה יח) הוי

מוֹשְׁבֵי הָעוֹן בְּחֶבְלֵי הַשּׂוֹא, וְעַלֵּיהוּ אֶתְמַר (שם נא ו) כִּי שָׁמַיִם
 בְּעֵשֶׂן נִמְלְחוּ, וְחֶפְרָה הִלְבְּנָה וּבּוֹשָׁה חֲחֵמָה וְכוּ' (שם כד כג), וְכִמְהָ
 הֶבְלִים אֵת לֹון דְּבִלְהוּ מְלִיִן שְׁקָר וְשׂוֹא, וְכֹל מָאן דְּאִפִּיק מְלִין
 דְּשִׁקְרָא כִּמְהָ מְלֵאכֵי חֶבְלָה פְּתַחִין גְּדַפֵּייהוּ לְקַבְּלוֹן, הִדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וְכוּ', וְאַלִין
 מְלוּלִין אֵינּוֹן בְּגִין כִּמְהָ בְּגִינִין.

[דף קיח ע"א]

אמר המגיה עד כאן מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבועים אלא שלא
 הושמו איש על ידו לדגליהם, וכבר מצאתי לקוטים אחרים, ולפי שלבי אמר לי
 שאינם מכלל התקונים רק מאמרים מפוזרים מספר הזהר, הבדלתי אותם לי
 למשמרת עד אשר אראה מה יהיו, ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד
 אוסיף להדפיס דברים יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה, וברוך י"י אשר
 לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי שגלגל זכות זה על ידי.

אמר המגיה, הנמשך אחר זה כבר נדפס בדף ק"ד ע"א, אמנם אחר כך מצאתי זאת
 הנסחא מדוייקת יותר מהאחרת, וכדי שלא לכפול הדברים ארמוז לך החלוף שיש
 ביניהם בלבד, בזאת הנסחא לא מצאתי או אשא על מיא בשורה ל', ובשורה ל"ד
 נקודין מן י' טעמים מן ו' איחי בת קול, ובדף ק"ה ע"א שורה ז' צ"ל ואיחי לב
 דכלחו בה אתכלילן ומינה נפיק דפיקו, ובשורה ט' וכד דפיק, ובשורה י' צ"ל
 רשפים ובשורה י"ב נחית צ"ל אחיד, דף ק"ד ע"ב בשורה י"ו דא צ"ל דמלה, בשורה
 י"ח ד' דילה צ"ל ד' דלה, שורה י' אויר קדמון צ"ל אוירא קדמאה.

אמר המגיה זה התקון מצאתיהו מפוזר ומפורד ומוטעה, והרבה עמלתי וטרחתי
 להגיהו ולסדר הדברים על אופניהם, ובמקומות ממנו כתבתי הדברים פעמים מפני
 חלוף הנסחאות.

עוד ראה זה מצאתי.

וְהַתּוֹסֵף לְלֹדֶת אֶת אַחִיו אֶת הֶבֶל (בראשית ד ב), תָּא חֲזִי הֶבֶל
 אֵיהוּ הֶלֶב, וְאֵית ב' בְּתִים בְּלָבָא, (קהלת י ג) לֵב חָכָם
 לִימִינוּ הֶבֶל, לֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ דָּא הֶבֶל, קִין אֵיהוּ יָנִיק מִתְרוּיֵיהוּ,
 וְאֵיהוּ עֵץ טוֹב וְרַע, וְקִין אֵיהוּ זִוְהֵמָא דְנָחַשׁ דְּאִטִּיל בְּחֹה, וְעַלֵּיהּ
 אֶתְמַר (ישעיה יד כט) כִּי מִשְׁרַשׁ נָחַשׁ יֵצֵא צַפֵּעַ, מָה אֲרַחֵיהּ דְּחֹיָא

לְמַקְטֵל, כִּד דָּא קָטֵל, וּלְבַתֵּר אֶתְחַרֵּט, וּבְגִין דָּא (בראשית ד טו)
 וַיִּשָּׂם יְהוָה לְקִין אוֹת, אוֹת בְּרִית מִיִּלְהָ, וּבְגִין דָּא אָמַר (שם) קִנִּיתִי
 אִישׁ אֶת יְהוָה, וְאָף עַל גַּב דְּקִין אִיהוּ זִוְהָמָא, יְכִיל לְמַעַבְדַּנְךָ יי,
 כְּגוֹן יִתְרוֹ דְּאֶתְמַר בֵּיה (שופטים א טז) וּבְגִי קִנִּי חוֹתֵן מִשָּׂה.

וְרָזָא דְּמִלְהָ הֶבֶל הֶבְלִים אָמַר קִהֵּלֵת, וְאָמְרוּ קִדְמָאִין אִית הֶבֶל
 וְאִית הֶבֶל, יֵשׁ צְדִיקִים שְׂמֹגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים
 וְכוּ', (קהלת ח יד) אֶמְרֵתִי שָׁגַם זֶה הֶבֶל, הֶבֶל דִּימִנָּא ה' פְּרַסְיָא, ו'
 יֵשׁ מַעֲלוֹת לְפָסָא, ד' אַרְבַּע חִינוּן, אֲלִין הֶבְלִים אֵינוֹן לְבוּשָׂא
 לְתַפְאֶרֶת וּמַלְכוּת דְּאֵינוֹן ו"ה, י"ה כְּלִילָן, י' בְּאוּר, ה' תַּתְּאָה
 דְּבוּר דְּסָלִיק בְּהֶבֶל, וּכְלָא אֶתְכְּלִיל בְּשִׂמְא דְּבַר נֶשׁ דְּצִלִי צְלוֹתָא
 אוּ דְעָסִיק בְּאוּרֵיָתָא, אֲבָל הֶבְלִים אַחֲרֵנִין דְּאֶתְעַבְדִּין בְּאַרְעָא,
 סְלָקִין בְּאוּר דֵּהֲאִי עֲלָמָא בְּקוּל וְדְבוּר דְּחוּל, וַיִּשְׂרָאֵל מְצִלִין בְּהוֹן
 הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל, וְאִית אַחֲרֵנִין דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (ירמיה י טו)
 הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, וְאֵינוֹן הֶבְלִים וְקוּל וְדְבוּר דְּנִבְלוּת
 הֵפָה, אֵינוֹן מִסְטָרָא דְּאֱלֹהִים אַחֲרִים מְמַנֵּן דְּשָׂר עֲמִין דְּאֵינוֹן
 סְמָא"ל וְנַחֲשׁ, עֲלִיָּהוּ אֶתְמַר בְּהִבְדְּלָהּ וּבִין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם, כָּל חַד
 כְּפֹם עוֹבְדוּי כִּד בְּנִי בְּנִיָּא, (קהלת ז יד) דְּזָה לְעַמַּת זֶה עֲשֵׂה
 הָאֱלֹהִים.

וְתָא חֲזִי מָאן דְּבְנִיָּנָא דִּילֵיהּ לְעִילָא בְּסִטְרָא דְּדְכִיו, בְּכָל אֲלִין
 הֶבְלִים דְּאוּרֵיָתָא וְצְלוֹתָא, עֲלֵיהּ אָמַר קָרָא (ישעיה לו טז)
 וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וְכוּ' וְלֹאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה, וְהָא אוּקְמוּהוּ אֵל
 תִּקְרִי עֲמִי, אֲלָא עֲמִי, מָה אָנָּא בְּמַלּוּלָא דִּילִי עֲבָדִית שְׂמִיָּא
 וְאַרְעָא כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר (תהלים לג ו) בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ, כִּד

אנת בשותפו עמי תעביד במלולא, אבל אחרנין דמפקין מפומייהו הכלים דשבועה, עלייהו אתמר (משלי ז כז) כי רבים חללים הפילה, ואלין אתקריאו חללים, דמחללין שם יהו"ה, ונפקין הכלים מפומייהו וקלא ודבורא לשקרא ואומאה לשקרא, ודכרין שמייה למגנא ולשקרא, בההוא שמא דנפקין לבטלא ולשקרא בגין לון בגנין דבטלין לון מעלמא, הדא הוא דכתיב (ירמיה ב ז) לשוא הכתי את בניכם, ווי לון לבני נשא דנפקין מפומייהו מלולין ואומאין דשקרא, טב לון דלא יתון לעלמא, קמו חבריא פלהו ואמרו רחמנא לשזבן רחמנא לשזבן.

[דף קיח ע"ב]

אמר רבי שמעון, רבנו, כל אלין בגנין תליין במחשבה, כמה דאשפחנא בקון והבל, קון הנה עובד אדמה ומייתי בקרבנא פשתים, מההוא סטרא דערות, הנה מחשבה לקרבא קמי קודשא בריך הוא ערוה, ומנין דפשתים איהו מסטרא דערות שנאמר (שמות כח מב) ועשה להם מכנסים בד לכסות בשר ערוה, הבל הנה רועה צאנו, קריב קרבנא מבכורות צאנו, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ד) והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו, [דף קיח ע"ב] מחשבתיה הנה בההוא אתר דאתמר ביה, (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושה פתלג תנור ושער ראשה פעמר נקא, וקודשא בריך הוא מחשבתיה טבא צרפה למעשה, ובגין דא קביל ליה, ומחשבה רעה לא מצרפה למעשה, ודא הוא קרבנא דקין, ובגין דא תרה לו, מיד ויאמר יהו"ה לקין למה תרה לך וכו', הלא אם תטיב שאת (בראשית ד ו), אם תטיב עובדך שאת, אנא מאריך לך ואטול מטולך עלי, ומנלן דשאת מטולא דחובין הוא, דכתיב

(ישעיה א יד) נְלֹאֲתִי נְשׂוּאָה, וְאִם לֹא תִטִּיב עוֹבְדְךָ לִפְתַּח חֲטָאת רֹבִיז, וְדָא פְתַח דְּגִיחָנָם, דְּתַמְנָן חוֹבִין דִּילְךָ שְׁלֹטִין עֲלֵךְ, וְאִם תִּטִּיב עוֹבְדְךָ אַתָּה תִּמְשׁוּל בּוֹ.

רְשִׁיעֵינָא לָא שְׁלִיט בְּהוֹן מוֹסְרָא אֱלָא נְטָרִין דְּבָבוּ, כְּגוֹנָא דְעִשׂוּ וַיִּשְׁטַם עִשׂוּ אֶת יַעֲקֹב (בראשית כז מא), יַעֲקֹב כְּגוֹנָא דְהָבַל וְעִשׂוּ כְּגוֹנָא דְקִינ, וַיֹּאמֶר מָה עֲשִׂיתָ וְכוּ' (שם ד י) חוֹבָא דָא דְקַטְלָת לְאַחוּךָ לָא עֲבַדְתָּ לִּיהָ אֱלָא לְשִׁמְאָ דְאַתְקָרִי מִ"ה, מִ"ה אֲעִידְךָ וְאַסְהִיד עֲלֵךְ, וְאִיהִי תְבַעָה לָךְ, וְלֹא עוֹד אֱלָא מִ"ה דְאִיהוּ אָדָם דְעֵבִיד לָךְ, גְּרָם דָא דְאַפִּיק מִלְאָךְ הַמּוֹת בְּךָ לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ פּוֹקֵד עֲוֹן אֲבוֹתָ עַל בְּנִים (שמות כ ה), וְהָא אַתְמַר אִם אוֹתִיזִין מְעִשָׂה אֲבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם, אֱלָא בְךָ הָוָה עוֹבְדֵי אֲבוּהָ הָוָה בִּידֵיהָ, עַל סָבָה דְאַשָׁה הָוָה, כְּמָה דְאַתְמַר וַיְהִי בְהֵיוֹתָם בְּשָׂדֵה, וַאֲיִן שָׂדֵה אֱלָא אַתְתָּא, אַתְתָּא גְרַמַת מִיְתָה לְאָדָם, וְגֵרַמַת מִיְתָה לְהָבַל, כְּמָה דְאַתְמַר בִּיעֲקֹב עִם מְמַנָּא דְעִשׂוּ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ (בראשית לב כה), כְּגוֹנָא דָא הָוָה קִינ וְהָבַל, וְנִצַּח הָבַל לְקִינ, וְאִיהוּ מִסְטָרָא דְרַחֲמֵי דְחַיִּים עֲלוּי וְלֹא בְעָא לְמִקְטְלֵיהָ, וְקָם הוּא וְקַטְלֵיהָ, וְאַתְתָּא גְרַמָּא דָא, עֲלָה אַתְמַר (משלי ה ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת, וּבְקִנְיָהּ דִּילֵיהָ קַטְלָת לִיהָ.

וַיֹּאמֶר קוּל דְמִי אַחִיד עוֹעֲקִים אֵלֵי מִן הָאָדָמָה (בראשית ד י), אַנְתָּה הוּא בְרִיה דְחַוְיָא דְגְרָם מִיְתָה לְאָדָם, דְאַתְמַר בִּיהָ (שם ג יד) אַרְוֹר אַתָּה מְכַל תְּבַהֲמָה, כְּךָ אִית לָךְ לְיִרְתָּא מְגִיָה, דְעוֹבְדָא דִּילֵיהָ בִידְךָ, בְּגִין דָא אַרְוֹר אַתָּה מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר פְּצַתָּה אֶת פִּיהָ, דָא הָוָה אַרְעָא דְלִיִּיט לָהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תִשַׁע

לְוֹטִין, לַיִט לְקִין חַד לְאַשְׁלָמָא לְעִשְׂרָה, וּבְגִין דָּא אָמַר (שם יא) אַרְוּר אַתְּהָ מִן הָאֲדָמָה וְכוּ', כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה וְכוּ' דִּתְהָא תַשֵּׁשׁ חִילָהָא לְגַבְדָּ, וְלֹא יִפְקֹון מִיַּנְדָּ מְלַכִּין וְשְׁלִיטִין.

נַע וְנַד תְּהִיָּה בְּאַרְצָן, דְּאָנָא אֲמַרִית לְאָדָם וַיְרִדוּ בְדַגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה (שם א כו), דְּאָנָן בְּנֵי נָשָׂא דְתַלְיִין בְּמִזְלוֹת, דְּדַמְיִין לְחִינוּן וּבְעִירוֹן וְעוֹפּוֹת, בְּלָהוּ אֲזִלוּ לְגַבְדָּ לְקַטְלָא לָדָּ, וְאַנְתָּ תַזִּיל נַע וְנַד מְקַדְמָא, נ"ע וְנ"ד עו"ן ד"ן, וְעוֹד נַע וְנַד בְּגִין דְּאַנְתָּ עו"ן דְּנַד"ה, וּבַנְדָּה אֲתַעֲבִידַת דְּאִיְהִי זוֹהֲמָא דְהַטִּיל נַחֵשׁ לְחֹהָה, בְּגִין דָּא נַע וְנַד תְּהִיָּה, וְעוֹד נַע בְּגִין דְּאַנְתָּ מְסַטְרָא דְסַמָּא"ל, נַד בְּגִין דְּאַנְתָּ מְסַטְרָא דְנַחֵשׁ, נַע בְּעַלְמָא דִין, נַד בְּעַלְמָא דְאַתִּי, דְּאִינוּן שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְשְׂכִינְתָּא תַתְּאָה, דְּנַטְלִין תַרְוַיְיָהוּ נוֹקְמָא מִיַּנְדָּ.

וּבְגִין דָּא פַד שְׁמַע דְּבַאֲתַר עֲלָאָה דָּא הָוָה תַלְיָא הַבֵּל, מִיַּד וַיֹּאמֶר קִין אֶל יְהו"ה גְּדוֹל עוֹנֵי מְנַשׂוּא (בראשית ד יג), הָכָא תַב בְּתִיּוּבְתָא וְאַתְחַרַט, בְּגִין דָּא וַיִּשָּׂם יְהו"ה לְקִין אוֹת (שם טו), הָכָא רְמוֹז אוֹת בְּרִית מִיָּלָה דְקַבִּיל יִתְרוֹ, דְּאַתְמַר בִּיהַ (שופטים א טז) וּבְנֵי קִנִי חוֹתֵן מֹשֶׁה שְׁנַפְרַד מְקִין, (צ"ל (שם ד יא) וְחִבֵּר הַקִּנִי נַפְרַד מְקִין), וּבִיתְרוֹ אֲתַתְּקֹון קִין מַחֻבִּיָּה, וְעוֹד בְּהַהוּא זְמַנָּא קַבִּיל לִיָּה, בְּגִין דְּאַחֲזִי לִיָּה בְּנֵי דְקִנִי חוֹתֵן מֹשֶׁה דְהוּוּ עֲתִידִין לְמַהוּי בְּלִשְׁכַת הַגְּזִית, אָמַר וְכִי לְחִיָּבָא קַבִּיל קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּתַשׁוּבָה, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמְּהָ לְצַדִּיקַיָּא, מִיַּד וַיֵּצֵא קִין מִלְּפָנֵי יְהו"ה (בראשית ד טז), בְּהַאי נַפְק מִן דִּינָא, וְקַבִּיל עֲלֵיָּה כָּל מַה דְּאַתְגַּזֵּר בִּיהַ, דְּכַתִּיב וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצָן נוֹד, מַה דְּאָמַר לִיָּה נַד, שְׁוֵי עֲלֵיָּה ו' וְאַתְעֲבִיד נוֹד, וְדָא

אִיהוּ דְאִתְמַר בֵּיהּ וַיֵּשֶׁם יְהו"ה לְקִין אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אוֹתוֹ, דְאִם
הָוָה נָד אִתְמַר בֵּיהּ (שם) וְהָיָה כָּל מוֹצְאֵי יַהֲרַגְנִי, וּבְגִין דְתַב
בְּתוּבָתָא וְקָבִיל עֲלֵיהּ אוֹת בְּרִית, שְׂוֵי עֲלֵיהּ אוֹת ו' לְשׂוּבָא לֵיהּ,
וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְשְׂוֵי לֵיהּ קַדְמַת עֲדוֹן, דְבְּגִינֵיהּ זָכָה לְגוֹן עֲדוֹן.

[דף קיט ע"א]

וַיֵּדַע (דף קיט ע"א) קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ (בראשית ד
יז), כָּל אֲלִין תּוֹלְדִין מְנַעֲיִן לֵיהּ לְאִתְרַעָא בְּהוֹן, וְאִינוּן חֲנוּךְ
וְעִירַד וּמְחַוֵּיָאֵל וּמְתוּשָׁאֵל וְלָמָּהּ, וְלָמָּהּ נְטִיל תְּרֵי נָשִׁין עֲדָה וְצִלָּה,
עֲדָה חֲנוּךְ לְטָב, חֲנוּךְ לְנַעַר עַל פִּי דְרַכּוֹ, צִלָּה חֲנוּכָא דְבִישׁ, וְדָא
מִלְּאָדָּה הַמּוֹת דְּמַחְנֵךְ לְבַר נֶשׁ בְּחֲנוּכִין בִּישִׁין, עִירַד לְבַתֵּר אֲעִיל
רְעֵדָה בְּבַר נֶשׁ בְּאַבְרִין דִּילֵיהּ, וְלְבַתֵּר דְּאֲפִיל לְבַר נֶשׁ בְּחֲוּבִין,
אֲלֵשִׁין עֲלֵיהּ וְאַחֲזִי לְא"ל כָּל מָה דְעֵבִיד, וְדָא אִיהוּ מְחַוֵּיָאֵל מְחַוֵּי
א"ל, וְלְבַתֵּר נְחִית וַתִּשָּׂשׂ חֵילֵיהּ וְקָטִיל לֵיהּ, וְדָא אִיהוּ מְתוּשָׁאֵל
דְּתַמּוֹן מּוֹת שָׂאֵל, וְאִין מּוֹת אֶלָּא עֲנִיוֹת, וְלְבַתֵּר אֲמַלִּיךְ עֲלֵיהּ וְדָא
אִיהוּ לָמָּהּ אִתְהַפֵּךְ עֲלֵיהּ לְמָלְכָהּ, וַתֵּרִין נָשִׁין דִּילֵיהּ חַד עֲדָה דְמַעִיד
עַל חֲוּבוֹי דְבַר נֶשׁ, וַתְּנַיְנָא צִלָּה דְאֲזִיל עֲלֵיהּ כְּצֵל, כְּמָה דְאִתְּ אָמַר
(איוב ח ט) כִּי צֵל יִמְיָנוּ עָלֵי אָרְצָן, וּכְתִיב (תהלים קמד ד) יָמִיו כְּצֵל
עוֹבֵר.

וַתֵּלֶד עֲדָה אֶת יֶבֶל (בראשית ד כ), בְּתַר דְּקָטִיל לֵיהּ בְּעֲנִיוֹתָא,
וְשִׁלְטִין עֲלֵיהּ עֲדָה וְצִלָּה, יֶבֶל, כְּגוֹוֹנָא דְשִׁמְיָא וְאַרְעָא
דְאִתְמַר בְּהוֹן (ישעיה נא ו) כִּי שָׁמַיִם כְּעֵשֶׂן נִמְלְחוּ וְהָאָרֶץ כְּבַגְד
תִּבְלָה, וְיֶבֶל אִיהוּ אָבִי יוֹשֵׁב אֶהֱל וּמְקַנָּה, דְכַנְיֵשׁ מְמוֹנָא, וְלְבַתֵּר
אִתְמַר בֵּיהּ (משלי יא ד) לֹא יוֹעִיל הוֹן, וְהָא אִתְמַר דְשִׁלְטֵי עֲלֵיהּ

עניותא דאיהו מות, ולית עניותא קמי קודשא בריך הוא פעניותא דאורייתא, ולית מות פאינון דעברין על פתגמי אורייתא דאתקריאו מתים, ובגין דא אמר קרא (יחזקאל יא לב) שובו וחיו, ואחי יבל היה אבי כל תופש כנור ועגב, המנגנין בכל מיני נגונין, ובר נש דחדי בהו ואשתדל בהבלי עלמא, עליה אמר קהלת (קהלת יא ט) שמה בחור בילדותך וכו', ולבתר מה אמר ליה (שם) ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט, דעלייהו אמרו מארי מתניתין, זמרא בביתא חרבא בביתא, אלא ושמהתם לפני יהו"ה אלהיכם (ויקרא כג ט), פגוונא (ידוד) דאתמר (ביה) (מלכים ב ג טו) והיה פנגן הפנגן ותהי עליו יד יהו"ה.

וצלה גם היא ילדה את תובל קין, לוטש כל חרש נחשת וברזל (בראשית ד כב), דא יצר הרע, דאתמר ביה אם יצרך מתגבר עלך משכהו לבית המדרש וכו', ואחות תובל קין נעמ"ה דא אימן של שדים, ולמד בשעתא דשליט על בר נש ואיהי ביה תקיף כאבנא וכפרזלא, ולא עסיק באורייתא, שליט עליה וקטיל ליה, ועביד ביה פצע וחרבורה, כמה דאת אמר (שם כג) כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי, בההוא זמנא עתיד לנטלא קודשא בריך הוא נוקמא מתרוייהו, הדא הוא דכתיב (שם) כי שבעתים יוקם קין ולמד שבעים ושבעה, הדא הוא דכתיב (ישעיה כה ח) בלע המות לנצח.

[דף קיט ע"ב]

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו ש"ת, סיומא דאלפא ביתא, ועליה אמר איוב (איוב לח לו) מי שנת

בטוחות חכמה, מאי חכמה דא דחסר מניה י', דבה הוה שית, דאיהו ברא שית, ואיהו ראשית, והוה אתמר ביה (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, הוה משמש שית באתר דהבל, ובגין דחסר מניה י' אתקרי אחר, בגין דכד חב אדם פרח מניה י', ועבד שית בלא י' דאיהי חכמה, ובגין דא שירותא הוה מן ח', דאינון ח' יומין דברית מילה, כמה דאת אמר (בראשית ד כו) אז הוחל לקרא בשם יהו"ה, ומתמן עברו ברית מילה, ואעברו מניה ערלה ופריעה למעלה בד' ולא בח', דשירותא דח' איהי בינה, למנצח על השמינית (תהלים יב א), ועלה אתמר אז הוחל, ועוד אז הוחל לישנא דצלותא, כמה דאת אמר (ישעיה נח ט) אז תקרא ויהו"ה יענה, דא הוא נטורא טבא, דאף על גב דהבל קטיל ליה קין, דמניה הוה נפיק מאן דנוקים ליה, הדא הוא דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה, רועה נוקים לרועה, ולבתר אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה (צפניה ג ט), אבל כד עמלק דאינון (דף קיט ע"ב) בכורי מצרים ערב רב מעורבין בישראל, עליהו אתמר (דברים כה יט) תמחה את זכר עמלק, דלא אשתאר מנהון שריד, דאלין אינון ערבוביא מכל אומין ואפילו מקין, ומגיד דיתמחון מעלמא אז הוחל לקרא בשם יהו"ה (בראשית ד כו).

תקונא שבועין

בראשית ברא שית, ודא מטטרו"ן, אות בצבא דיליה, ובגיניה אתמר (שם טו) וישם יהו"ה לקין אות לאגנא עליה, ומה דהוה אזיל נע ונד בגלגולא, אתעביד נוד, מגיד וישב בארץ נוד קדמת עדן, ודא אות דברית מילה דקנייה עליה באחונה בגין

דְּנוֹלָד מְהוּל, וּבָאֵן אֶתֶר זָכִי לִיָּה, בְּקִנִּי, בְּגִין דְּחֹזֵר תַּמָּן בְּתִיּוּבָתָא,
וְנִפְקוּ בְּנֵי מִינֵיה דְּעָאלוּ לְגֵן עֵדֵן, וּבְגִין דָּא וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קִדְמַת
עֵדֵן.

לְבַתֵּר עֶבֶיד תּוֹלְדִין מְסֻטְרָא דְרַע, וְאַתְפְּשֻׁטוּ בְּגִלְגוּלִין בְּעֶלְמָא,
וְעֲלִיֵּיהוּ אֲתַמְר (שם יז) וַיֵּדַע קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד
אֶת הַנּוֹךְ, הַנּוֹךְ מְסֻטְרָא דְקִין, וְדָא יֵצֵר הָרַע חֲנוּכָּא לְבִישׁ, וְאִית
הַנּוֹךְ מְסֻטְרָא דְאַנּוּשׁ, דְאִיהוּ יֵצֵר הַטּוֹב חֲנוּכָּא לְטָב, וְאַתְמַר בִּיה
(שם ח כה) וַיִּתְּהַלֵּךְ הַנּוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אוֹתוֹ
אֱלֹהִים, וְדָא הַנּוֹךְ דְאַתְהַפֵּךְ בְּשָׂרִיה לְלִפְיָא אִשׁ.

וַתִּלְתָּא אֲיַנּוּן אָדָם שֵׁת אָנּוּשׁ, אָנּוּשׁ דְּמִתַּמָּן אֲתִיחֶסּוּ כָּל דְרִין,
הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שם ד כו) אִזּו הוּחַל לְקִרְוָא בְּשֵׁם יְהו"ה,
מִתַּמָּן נִתְפְּשֻׁטוּ כָּל גִּלְגוּלִין דְּצַדִּיקָיָא, הַנּוֹךְ דְנִפְקָ מֵאַנּוּשׁ אִיהוּ
מִטְטְרוּ"ן דְנִהַפֵּךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיָא אִשׁ, וְאִיהוּ נוֹרִיא"ל, וְעַל תְּרוּיָהוּ
אֲתַמְר (יחזקאל א יד) וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, רָצוּא דָּא נוֹרִיא"ל, וְשׁוֹב
דָּא מִטְטְרוּ"ן, הָכִי סְלָקִין בְּחֹשֶׁשְׁבוֹן, כְּמִרְא"ה הַבְּזֻק, אֶלָּא אִיהוּ
כְּמִרְאָה הַקְּשֵׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן (שם כח), דְאַתְמַר בִּיה (בראשית ט
יד) וְהָיָה בְּעֵנַי עֵנָן עַל הָאֶרֶץ וְנִרְאָתָה הַקְּשֵׁת בְּעֵנָן, וּבְגִינֵיה אֲתַמְר
(שם טו) וְלֹא יִהְיֶה מִבּוֹל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר, בְּגִין דְאַתְהַפֵּךְ בְּשָׂרוֹ
לְלִפְיָא אִשׁ, וְכָל מִלְּאָכִין דְמִמָּנָן עַל נִשְׁמַתִּין דְגִלְגוּלִין מִתַּמָּן הוּוּ.

וְעוֹד כְּמִרְאָה הַקְּשֵׁת, עֲלִיה אֲתַמְר לְמִשָּׁה (שמות כה מ) וְרָאָה
וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֲתָה מְרָאָה בְּהָר, כְּמִרְאָה אֲשֶׁר
הָרָאָה יְהו"ה אֶת מִשָּׁה כִּן עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה (במדבר ח ד), וְדָא
מִטְטְרוּ"ן, מ' דִּילִיָּה מְנוֹרָה, נוֹרִיא"ל נו"ר דִּילִיָּה, וְהוּא ט"ט, וְהָיוּ